

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118010559
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8118010559.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., L.L.M., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 09. októbra 2019, v trestnej veci obž. E. F., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/28/2018 zo dňa 31. mája 2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

Obžalovanému E. F., nar. XX.X.XXXX v J.
Q., trvale bytom
H. H. č. XX, okr.
J. Q.

u k l a d á :

Podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 1, 2 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 3 (tri) roky.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 5T/28/2018 zo dňa 31. mája 2019 bol obž. E. F. uznaný vinným zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 8.1.2014 v čase o 21.00 hod. za Veľkým Šarišom v smere do Prešova viedol osobné motorové vozidlo značky M. E., L.:J na kopci zvanom Kopanina, v ľavotočivej zákrute premával rýchlosťou najmenej 110 km/hod., v dôsledku čoho vedenie vozidla nezvládol, prešiel do protismeru a narazil do protiidúceho vozidla značky R. M., L.: J ktoré viedla U. H., nar. XX.X.XXXX, a následne narazil do ďalších protiidúcich vozidiel značky M. J., L.: H ktoré viedol E. W. a značky R. Z., L.:J ktoré viedol

E. B., pričom spolujazdkyňa vo vozidle R. M. E. Z., nar. X.X.XXXX, utrpela kompresívne zlomeniny tiel 2., 6., 10. a 11. hrudného stavca, zlomeninu pravej holenej kosti bez posunu úlomkov, podvrtnutie krčnej chrbtice, prietrž medzistavcovej platničky medzi 5. a 6. krčným stavcom, prietrž medzistavcovej platničky medzi 5. a 6. hrudným stavcom, pomliaždenie ľavého predkolenia, pomliaždenie brušnej steny a pomliaždenie prednej steny hrudníka s dobou liečenia a práceneschopnosťou 3-4 mesiace, U. H., nar. XX.X.XXXX, utrpela pomliaždenie ľavej strany hlavy, pomliaždenia nosa, pomliaždenie brušnej steny s mikroskopickým krvácaním do močových ciest, pomliaždenie vonkajšej plochy ľavého kolena, pomliaždenie ľavého lýtka, zlomeninu I. rebra vľavo, podvrtnutie krčnej chrbtice a poškodenie 3. - 6. krčnej medzistavcovej platničky s dobou liečenia a práceneschopnosťou v rozmedzí 2-3 mesiacov a ďalšia spolujazdkyňa E. Q., nar. X.X.XXXX, utrpela pomliaždenia ľavého lakťa a odreninu na oboch predkoleniach s dobou liečenia od 8.1. do 13.2.2014 a E. E., nar. XX.X.XXXX, utrpela pomliaždenia hrudníka, krížovopanvovej a driekovej oblasti, vyvrtnutie krčnej a hrudnej chrbtice, pomliaždenie a čiastočné podvrtnutie štvorhlavého svalu ľavej dolnej končatiny s dobou liečenia a práceneschopnosťou od 8.1.2014 do 13.3.2014, čím porušil ustanovenia § 16 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 157 ods. 2 Trestného zákona za použitia § 36 písm. j/, písm. l/ Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 56 ods. 2 Trestného zákona úhrnný peňažný trest vo výmere 1.000,- (jedentisíc) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol obžalovanému uložený náhradný trest odňatia slobody na 1 (jeden) rok.

Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na 1 rok.

Proti tomuto rozsudku podal ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor, čo do výroku o treste, v neprospech obžalovaného. V neskoršie písomne predložených dôvodoch odvolania považuje uložený peňažný trest za primeraný. Má však za to, že uloženie trestu zákazu činnosti na maximálne možnej dolnej hranici trestnej sadzby je trestom nízkym, a teda neprimeraným. Obžalovaný sa pred spáchaním trestných činov dopustil dvoch priestupkov na úseku cestnej premávky a bola mu daná možnosť viesť riadny život, keď voči nemu bolo podmiennečne zastavené trestné stíhanie. Avšak ani táto skutočnosť ho neodradila od páchania priestupkov na úseku dopravy a v čase plynutia skúšobnej doby sa v krátkej dobe dopustil ôsmich priestupkov na úseku dopravy. Táto skutočnosť, ako aj závažnosť porušenia pravidiel cestnej premávky, početnosť a charakter poranení poškodených, odôvodňujú záver, že uložený trest u obžalovaného nespĺní svoj účel a treba na neho pôsobiť prísnejším trestom. V rámci konečného návrhu však modifikoval svoje písomne podané odvolanie a navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a obžalovanému uložiť podmiennečný trest odňatia slobody na primeranú skúšobnú dobu, ako aj prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné.

Úvodom krajský súd v tejto trestnej veci konštatuje, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. mája 2019, po zákonom poučení, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku, t.j. že je vinný zo páchania skutku, ktoré bolo po splnení procesného postupu podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. por., a po návrhu prokurátora prijaté súdom, s tým, že dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaný priznal, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o druhu a výmere trestu.

Vychádzajúc z ust. § 257 ods. 5 Tr. por. a § 371 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, po preskúmaní trestného spisu, odvolací súd uvádza, že nezistil zásadné porušenie práva obžalovaného na obhajobu vo vzťahu k prijatému vyhláseniu výroku o vine.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie prokurátorom len čo do výroku o treste, krajský súd v celom rozsahu poukazuje na vykonané dokazovanie a odôvodnenie napadnutého rozsudku týkajúce sa výroku o vine, právnej kvalifikácii konania obžalovaného, pričom tam uvedené dôvody si osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery sú sudy povinné riadiť sa základnými zásadami ukladania sankcií.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa zhodnotil všetky okolnosti prípadu a zároveň prihliadal aj na osobu obžalovaného. Na základe zistených osobných a majetkových pomerov obž. E. F. je aj odvolací súd toho názoru, že uložený peňažný trest vo výmere 1.000,- eur možno považovať za trest primeraný. Obžalovaný doposiaľ súdne trestaný nebol, čo preukazuje vedenie riadneho života pred spáchaním prejednávaneho skutku. Pozitívne charakteristiky, doba, ktorá uplynula od spáchania skutku, ako aj vyššie uvedené skutočnosti, dovoľovali vyvodiť správny záver okresného súdu o tom, že u obžalovaného účel trestu možno dosiahnuť tiež uložením peňažného trestu.

Súčasne výška uloženého peňažného trestu vo výmere 1.000,- eur je primeraná a ktorú by mal obžalovaný považovať ako určitú sankciu za svoje nezákonné správanie. Pre prípad, že by výkon tohto trestu chcel obžalovaný úmyselne zmať, bol mu ustanovený náhradný trest odňatia slobody v trvaní jedného roka. Krajský súd je toho názoru, že takto uložený peňažný trest zabezpečí ochranu spoločnosti a zodpovedá zásadám pre ukládanie trestov, ako z pohľadu individuálnej, tak aj z pohľadu generálnej prevencie.

Vo vzťahu k preskúmanému výroku o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov na jeden rok, je potrebné uviesť nasledovné.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že účelom trestu zákazu činnosti je predovšetkým zabrániť opakovaniu trestného činu, a preto je jeho uloženie úplne odôvodnené najmä vtedy, keď páchatel' vyvolá trestným činom v doprave pochybnosť o svojej spoľahlivosti alebo spôsobilosti viesť motorové vozidlo.

V registri priestupkov a v evidenčnej karte vodiča má obžalovaný 10 záznamov za priestupky na úseku cestnej premávky (najmä za nedodržiavanie rýchlosti jazdy), pričom vodičské oprávnenie bolo obžalovanému vydané 24.11.2009. V jednom prípade bola obžalovanému v správnom konaní rozhodnutím ORPZ-SL-ODI2-196/2014-P zo dňa 25.11.2014 uložená za dopravnú nehodu pokuta 300,- Eur, pričom zo strany obžalovaného došlo k porušeniu povinností účastníka cestnej premávky, predchádzanie, predchádzanie na priechode pre chodcov a rýchlosť jazdy. Za posudzované obdobie, počas ktorého je obžalovaný držiteľom vodičského oprávnenia, spáchal teda viaceré dopravné priestupky spočívajúce najmä v nedodržaní rýchlosti jazdy a nedodržiavaní povinnosti vodiča.

Nemožno ponechať bez povšimnutia ani tú skutočnosť, ako to správne konštatuje prokurátor, že obžalovanému bola daná možnosť viesť riadny život, keď voči nemu bolo podmienčne zastavené trestné stíhanie za teraz súdený skutok a to uznesením Okresnej prokuratúry Prešov sp. zn. 3Pv 39/14/7707-16 zo dňa 25.07.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.8.2014. Práve z dôvodu opakujúceho sa porušovania dopravných predpisov zo strany obžalovaného bolo dňa 20.10.2017 konajúcim prokurátorom rozhodnuté o pokračovaní v trestnom stíhaní obžalovaného.

Z uvedeného je teda zrejmé, že obžalovaný si nevážil možnosť danú mu zo strany štátu, ktorým bolo jeho trestné stíhanie podmienčne zastavené, čím teda nedošlo ani k uloženiu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla všetkých druhov a v krátkej dobe sa opakovane dopustil viacerých dopravných priestupkov, z toho bola jedna aj dopravná nehoda.

Vyhodnotiac uvedené má aj odvolací súd za to, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na jeden rok je trestom neprimerane miernym, a preto v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o uloženom treste a sám vo veci rozhodol.

Odvolací súd sa vo vzťahu k ustáleniu pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ako aj výrokmi o uloženom druhu a výške trestu, teda úhrnnému peňažnému trestu vo výške 1.000,- Eur a náhradnému trestu na jeden rok, v celom rozsahu stotožnil s ich odôvodnením súdom prvého stupňa, a preto uvedené výroky zopakoval a osvojujú si tam uvedenú argumentáciu na tomto mieste na ňu odkazuje.

Krajský súd ale súčasne uložil obžalovanému prísnejší trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na 3 roky, teda mierne nad dolnú hranicu trestnej sadzby (viď ods. 2 § 61 Tr. zákona), pretože obžalovaný sa javí byť ako nedisciplinovaný vodič, ktorý opakovane porušuje pravidlá cestnej premávky a to hlavne rýchlosťou jazdy, ako to bolo aj v teraz súdenom prípade (nezvládnutie techniky vedenia vozidla obžalovaným do ľavotočivej zákruty rýchlosťou na hranici bočného šmyku vozidla), čo bolo označené ako nebezpečná rýchlosť a za jednu z príčin dopravnej nehody. Taktiež početnosť poškodených ako aj utrpené zranenia napovedajú o závažnosti konania obžalovaného. Práve neskoršie opakované páchanie dopravných priestupkov obžalovaným po právoplatnosti podmieneného zastavenia trestného stíhania viedli odvolací súd k tomu, že na výchovu obžalovaného, jeho nápravu ako z pohľadu individuálnej tak aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť prísnejším trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd vyhovel odvolaniu prokurátora a rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.